

10

2024

ISSN-0207-4710

GÖYERCİN

PAYIZ LÖVHƏSİ

Payız yenə qonaq gəlir,
Göylər qaralıb, qaralıb.
Ağacın yarpaq gözünün
Kökü saralıb, saralıb.

Bu sarılıq hardan gəldi,
Tutqundur üzü dünyanın.
Bu sarılıq beş-on günə
Tutacaq düzü-dünyanı.

Elə dolub ki, buludu
Ovunduran kim olacaq?
Beş-on güne bu yarpaqlar
Sarı-sarı sim olacaq...

AĞACIN NƏĞMƏSİ

Budağımı titrədən
Külək gəldi-gedərdi.
Yarpaq gəldi-gedərdi,
Çiçək gəldi-gedərdi.

Bu torpağa sadiqsə
Gövdəm, budağım, köküm,
Hər gedənin dalınca
Nə üçün qan-yaş töküm?!

O yarpaqlar, çiçəklər
Yaz üzə gülən kimi -
Geləcəklər, baharda
Qaranquş gələn kimi...

SƏXAVƏTLİ AĞAC

Çəpərin dibindədir
Bizim alma ağacı.
Gör üstündə nə qədər
Meyvəsi var, ay bacı?

Bariyla, behəriyle
Düşüb dile bizim bağ.
Aşıl, keçib çəpərdən
Üç-dörd meyvəli budaq.

Ağac üçün nə fərqi,
Ya o tay, ya da bu tay.
Onun budaq əlləri
Qonşuya uzadıb pay...

TƏKİ AĞAC SAĞ OLSUN

Hava yaman soyuyub,
Köçür köçəri quşlar.
Bir gün qara dönəcək
Yağan soyuq yağışlar.

Məcnun küləklər gəzir
Dərələri, düzləri.
Elə bil ki, yol çəkir
Ağacların gözləri.

Qanadları olsayıdı
Uçardı bu ağaclar.
Ayaqları olsayıdı
Qaçardı bu ağaclar.

Ancaq əbəsdi, qardan,
Yağışdan qaçmaq olmaz.
Nə amansız payızdan,
Nə qışdan qaçmaq olmaz.

Yarpaqsız ağac heçdi,
Payızın nə vecinə.
Yarpağı qurban verib,
Çəkilir öz içində.

Dinib-danışmir ağac,
Birə dolmur kürküne.
Soyuqlar düşən kimi,
Sığınır öz kökünə.

Şirə qayıdır geri,
Axıb zoğlara dolur.
Küləklərin əlində
Quruca budaq qalır.

Qorxmasın bu xəzəldən,
Qoy meşə toxraq olsun.
Yarpaq işi asındı,
Təki ağac sağ olsun...

SARMAŞIQLI AĞAC

Bu qurumuş ağaca
Sarmaşıbdır sarmaşıq.
Bir baxın, görün hara
Dırmaşıbdır sarmaşıq?!

Kökü yerdə olsa da,
Can atır uzaqlara.
Yaşıl bir tənzif kimi
Sarılıb budaqlara.

Siz bu qəşəng ağacın
Kölgəsinə gəlin bir.
Üstü sarmaşıqlıdı,
Qurumağı bilinmir.

Sanki bu quru ağac
Bir işiq dırəyidi.
Üstündəki lampalar
Sarmaşıq çiçeyidi.

